

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815206286
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5815206286.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: J. Q., nar. X.X.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX Y., právne zastúpený: doc. JUDr. Miroslava Vráblová, PhD., advokátka so sídlom Q. X, XXX XX B., proti žalovanej: J. Q., rod. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX Y., právne zastúpená: JUDr. Viliam Vaňko, ml., advokát so sídlom I. XXX/XX, XXX XX P. V. P., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 10C/364/2015-118 zo dňa 8. februára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. **z o s t á v a n e d o t k n u t ý .**

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Zároveň v časti o určenie, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností - pozemkov evidovaných na LV č. XXX, k.ú. Y., okres B., obec Y., parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parc. č. 997/5 o výmere 1968 m² - trvalé trávne porasty; parc. č. 997/8 o výmere 1610 m² - vodné plochy; parc. č. 997/9 o výmere 788 m² - vodné plochy; parc. č. 997/10 o výmere 137 m² - vodné plochy; parc. č. 997/11 o výmere 38 m² - zastavané plochy a nádvorcia; parc. č. 997/12 o výmere 11 m² - vodné plochy; parc. č. 997/17 o výmere 20 m² - zastavané plochy a nádvorcia; parc. č. 997/20 o výmere 9 m² - zastavané plochy a nádvorcia; parc. č. 997/27 o výmere 78 m² - zastavané plochy a nádvorcia; parc. č. 997/28 o výmere 21 m² - vodné plochy; parc. č. 997/29 o výmere 11 m² - zastavané plochy a nádvorcia a LV č. XXXX, k.ú. Y., okres B., obec Y., zastavané plochy a nádvorcia, vo výmere 38 m², v spoluvlastníckom podiele 1-ce, zastavil.

2. Konštatoval, že niet pochýb, že súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností (§ 34 ods. 1 katastrálneho zákona). V prejednávanej veci žalobca nielenže žiada určiť, že je vlastníkom sporných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1-ce, ale je aj ako podielový spoluvlastník týchto nehnuteľností ideálneho podielu vo veľkosti 1-ce na príslušných listoch vlastníctva aj vedený a popri ňom je ako spoluvlastníčka v súčasnosti zapísaná aj žalovaná. Za tohto stavu žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení, že je vlastníkom sporných stavieb v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1-ce, pretože príslušný katastrálny odbor okresného úradu nie je pri zápise právoplatného súdneho rozhodnutia do katastra nehnuteľností záznamom viazaný odôvodnením rozsudku, ale jeho výrokom. Ak by teda teoreticky bolo určené, že žalobca je

vlastníkom v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1-ce, bol by tak iba znovu deklarovaný zápis na liste vlastníctva vzťahujúci sa na žalobcu, ktorý by nemal dopad na zápis žalovanej. Nijako by nebola záväzne výrokom rozsudku zodpovedaná otázka, že spoluvlastníkom nie je žalovaná, hoci na tom istom liste vlastníctva sú ako spoluvlastníci evidovaní. Z týchto dôvodov je namieste určovací žaloba o určenie vlastníckeho práva v celosti a žalobca to mohol dosiahnuť podaním žaloby, že je výlučný vlastník sporných nehnuteľností.

3. V posudzovanej veci žalobca nadobudnutie vlastníckeho práva k ideálnemu spoluvlastníckemu podielu odvodzuje od toho, že v exekučnom konaní zložil u konajúceho súdneho exekútora sumu predstavujúcu hodnotu exekvovaného podielu určenú znaleckým posudkom, čím sa bez ďalšieho stal jeho vlastníkom s tým, že konajúce orgány - vtedajšia správa katastra a sudy toto jeho vlastnícke právo flagrantne porušili tým, že nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu k dotknutým nehnuteľnostiam zo strany žalobcu podmieňovali schválením súdu, pričom exekučný súd tak v tomto prípade neurobil, keďže vydal uznesenie, ktorým neschválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1-ce k sporným nehnuteľnostiam zložením ceny tohto spoluvlastníckeho podielu. Cieľom exekučného konania je uspokojenie právoplatne priznanej pohľadávky oprávneného voči povinnému a v danom prípade tento cieľ sledujúci aj speňažovanie majetku povinného (právneho predchodcu žalovanej) v prípadoch vymáhania peňažných pohľadávok bol v posudzovanom prípade v predmetnom exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jánom Ferkom pod sp. zn. EX 79/04 a exekučným súdom Dolný Kubín pod sp. zn. 10Er/1/2005, dosiahnutý. Zmyslom a účelom exekúcie nie je prevod vlastníckeho práva, resp. nadobudnutie majetku za výhodnejších podmienok, ako by tomu bolo bez vedenia exekúcie. V danej veci sa nejedná o taký prípad, kedy by bolo potrebné a možné posudzovať zákonnosť priebehu exekúcie a nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v osobitnom civilnom konaní. Za daných okolností v predmetnom civilnom konaní súd nemá oprávnenie posudzovať správnosť postupu osôb a orgánov činných v predmetnom exekučnom konaní a hodnotiť vecnú správnosť a zákonnosť nimi vydaných rozhodnutí. Uvedené patrilo do kompetencie exekučného súdu. Teda to, že v rámci exekučného konania nedošlo k cieľu sledovaného žalobcom - nadobudnúť do svojho vlastníctva aj druhý ideálny spoluvlastnícky podiel a stať sa výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností, nie je žiadnym legitímnym dôvodom, pre ktorý by mal a mohol (bol oprávnený) civilný súd zvrátiť výsledok exekučného konania, účel a cieľ ktorého bol v celom rozsahu naplnený. Civilnému súdu neprináleží oprávnenie hodnotiť správnosť postupu exekučného súdu. Právomoc posudzovať zákonnosť exekúcie zveruje Exekučný poriadok exekučnému súdu, ktorému zároveň poskytuje dostatočný priestor na zásah do jej priebehu rozhodovaním o námietkach proti nej alebo o jej prípadnom zastavení, či odklade, kedykoľvek počas vykonávania exekúcie, ak sú splnené zákonné predpoklady na takýto postup, a to aj z úradnej moci, teda bez návrhu účastníka exekučného konania. Iný všeobecný súd do priebehu exekúcie môže zasiahnuť iba na základe podaných opravných prostriedkov, ktoré zákon pripúšťa, a to ako súd vyššej inštancie. Uvedený záver je v súlade so zásadou zákazu navrátenia do predošlého stavu v exekučnom konaní. Je vylúčené, aby zákonnosť priebehu exekúcie posudzoval ako prejudiciálnu otázku súd v inom konaní. Z týchto dôvodov je aj irelevantné zaoberať sa tým, či predmetný spoluvlastnícky podiel, ktorý mal byť exekvovaný patrilo do bezpodielového spoluvlastníctva brata žalobcu a žalovanej alebo nie.

4. V nadväznosti na uvedené odmietol vykonať dôkazy navrhované žalobcom, a to výsluch svedkov: Ing. F. R., Mgr. L. B., Mgr. J. X., J. P., JUDr. R. Y., JUDr. J. Z., JUDr. Y. Y., z dôvodu, že sa týka okolností nepodstatnej pre rozhodnutie. Z tohto dôvodu nevykonal ani dôkaz výsluchom žalovanej.

5. Konanie čiastočne zastavil (výrok II.) pre späťvzatie žaloby žalobcom postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP.

6. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

7. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výroku I. a III. podal odvolanie žalobca. Nestotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, že nemal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď v žalobe uviedol skutočnosti, z ktorých bolo zrejme nadobudnutie druhej časti spoluvlastníckeho podielu ex lege postupom podľa § 166 Exekučného poriadku, ku ktorej časti sa určenia svojho vlastníckeho práva aj domáhal. Povinnosťou žalobcu je formulovať návrh na začatie konania tak, aby bolo zrejme, čoho sa domáha. Dostatočne určito, zrozumiteľne a presne označil spôsob určenia

vlastníckeho práva, ktoré malo byť rozhodnutím súdu určené. Petit žalobného návrhu sa tak nemusí doslovne zhodovať s výrokovou časťou rozhodnutia, nakoľko je úlohou súdu, aby výroková časť rozhodnutia bola upravená tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a vykonateľná. Uvedené vníma ako určitú formu alibizmu zo strany súdu a prílišného formalizmu a v tej súvislosti poukázal na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 139/02, II. ÚS 154/08. Nemenej závažnou skutočnosťou je aj to, ak by sa domáhal určenia výlučného vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, vystavoval by sa riziku zamietnutia žaloby, a to práve z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu, nakoľko už spoluvlastníkom sporných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1-ce bol. Ďalej je toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol o zamietnutí žaloby nereflektujúc skutočný právny stav vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, a to s poukazom na článok 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článok 3 ods. 1 CSP. Citovanými ustanoveniami súdy nie sú v zásade viazané inými rozhodnutiami súdov, čo je vyjadrením skutočnosti, že právny poriadok Slovenskej republiky patrí do tzv. kontinentálneho systému práva, ktorý je viazaný písaným právom, čo je zásadný moment sporu, ktorý bol v rozsudku súdu prvej inštancie prehliadnutý a ktorý má dosah na nadobudnutie vlastníckeho práva samotnou skutočnosťou zloženia ceny podielu spoluvlastníkom veci v zmysle § 166 Exekučného poriadku. Nedomáhal sa preskúmania zákonnosti postupu exekúcie v predmetnom exekučnom konaní, žaloba nesmerovala voči žiadnemu z rozhodnutí vydaného v tomto konaní. Práve naopak, odvodzujúc svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v podiele 1-ce z právnej skutočnosti nadobudnutia vlastníckeho práva ex lege, teda priamo zo zákona dňa 2.5.2006, dožaduje sa určenia vlastníckeho práva, pričom je toho presvedčenia, že rozhodnutia smerujúce k schváleniu/neschváleniu nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu sú pre rozpor so zákonom nulité, nemajú oporu v zákone, a preto sú bez akýchkoľvek relevantných právnych účinkov na nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcom. V zmysle § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastnícke právo možno nadobudnúť aj na základe iných skutočností ustanovených zákonom a jedným z takýchto zákonov je Exekučný poriadok, ktorý v nadväznosti na toto ustanovenie v § 166 ods. 2 ustanovuje, že spoluvlastník veci, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve, môže zabrániť predaju veci, ak najneskôr do začiatku dražby zloží u exekútora v hotovosti alebo šekom na účet exekútora sumu vo výške podielu, ktorý sa má vydražiť. Teda v zmysle citovaných ustanovení nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu žalobcom nastalo na základe zabránenia predaja veci zložením sumy vo výške podielu, ktorý sa má dražiť. Akýkoľvek iný postup, najmä postup podľa § 166 ods. 3 Exekučného poriadku, je v rozpore so zákonom a z tohto dôvodu akékoľvek rozhodnutie vydané na základe uvedeného ustanovenia, musí byť nevyhnutne považované za ničotné pre rozpor so zákonom. K záveru súdu prvej inštancie, že je vylúčené, aby zákonnosť priebehu exekúcie posudzoval ako prejudiciálnu otázku v inom konaní, poukázal na ustanovenie § 193 CSP, z ktorého je zrejmé, že súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd nie je viazaný žiadnym z rozhodnutí vydaných v predmetnom exekučnom konaní. Preto záver, že schválenie alebo neschválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu patrilo do kompetencie exekučného súdu, nemá oporu v zákone, pretože predmetnú, pre spor rozhodujúcu otázku, mal súd prvej inštancie v rámci konania posúdiť sám a náležite sa s ňou postupom podľa § 194 ods. 2 CSP vysporiadať, čím nemohol dospieť k inému záveru než tomu, že k nadobudnutiu spoluvlastníckeho podielu žalobcom došlo zo zákona zložením sumy spoluvlastníckeho podielu, pretože v danom prípade nebolo potrebné schválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu súdom. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/1/2015, ktorý konštatoval, že materiálny právny štát stojí mimo iného na dôvere občanov v právo a právny poriadok. Na rozdiel od súdu prvej inštancie považuje otázku, či spoluvlastnícky podiel patril do bezpodielového spoluvlastníctva brata žalobcu a jeho manželky, za podstatnú pre konanie. Zo skutkového stavu je potrebné dospieť k záveru, že sporné nehnuteľnosti neboli a objektívne ani nemohli byť v podielovom spoluvlastníctve žalovanej vo výške 1-ny, o čom svedčí okrem iných aj správanie sa brata žalobcu a žalovanej, keď dodatočne uzatvorili dohodu o vyporiadaní BSM dňa 8.8.2005, teda až po uplynutí trojročnej lehoty na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá uplynula dňa 25.2.2005. K zrušeniu BSM žalovanej a jej manžela nedošlo rozvodom, ale z dôvodu vykonávania podnikateľskej činnosti jej manžela. Toto ich konanie možno vnímať iba ako účelové, ktorým sa podľa všetkého, malo predísť strate spoluvlastníckeho práva v podiele 1-ce k sporným nehnuteľnostiam bratom žalobcu, voči ktorému bolo už odo dňa 17.12.2004 vedené exekučné konanie. Vzhľadom na to, že brat žalobcu bol od 1.6.1992 podnikateľom s predmetom živnosti Výroba elektriny - malé vodné elektrárne, na predmetné sporné nehnuteľnosti ako inžinierske stavby, je potrebné v tomto kontexte prihliadať ako na podnik, pričom žalovaná v konaní nepreukázala dohodu manželov o rozšírení BSM o veci, ktoré slúžia jednému z manželov výkonu povolania. Preto je nevyhnutné konštatovať, že žalovaná nebola v žiadnom momente v minulosti spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností, pretože tieto nenadobudla v spoluvlastníckom podiele 1-ny formou zákonnej domnienky vyporiadania BSM ku dňu 25.2.2005, o to viac sa nemohla stať

spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností z dôvodu vyporiadania BSM, navyše dohodou o vyporiadaní BSM uzavretou po uplynutí zákonnej trojročnej právnej domnienky vyporiadania a z dôvodu, že dňa 2.5.2006 prešiel zo zákona postupom podľa § 166 Exekučného poriadku celý spoluvlastnícky podiel vo výške 1-ce brata žalobcu na žalobcu. Tak nemohla nadobudnúť spoluvlastnícke právo ani v podiele 1-ny na základe darovacej zmluvy zo dňa 17.8.2009 od svojho manžela. Považuje za podstatné poukázať na skutočnosť, že žalovaná neužíva sporné nehnuteľnosti nepretržite viac ako 10 rokov, ale tieto užíval a užíva výlučne žalobca, ktorý je vzhľadom na okolnosti prezentované v odvolaní dobromyseľný vo svojej držbe. Je subjektom spôsobilým na vydržanie, nakoľko disponuje právnou subjektivitou, sporné nehnuteľnosti sú spôsobilým predmetom držby, žalobca je odo dňa 2.5.2006 dobromyseľným držiteľom sporných nehnuteľností, v ktorý moment nadobudol zo zákona k spoluvlastníckemu podielu brata žalobcu vlastnícke právo, pričom držba nehnuteľností trvala nepretržite minimálne po dobu 10 rokov. Napriek skutočnosti, že súd prvej inštancie nie je viazaný právnym zdôvodnením nároku žalobcom, ale právne zdôvodnenie v zmysle princípu iura novit curia zaťažuje súd prvej inštancie, tento neprihliadol na vyššie pomenované skutkové okolnosti, pričom z tohto dôvodu došlo k ďalšej právnej skutočnosti, ktorá svedčí v prospech záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, pretože došlo žalobcom medzičasom k nadobudnutiu sporného spoluvlastníckeho podielu 1-ce vydržaním a to aj v prípade, ak by podľa názoru súdu prvej inštancie, nedošlo k jeho nadobudnutiu priamo zo zákona. Preto navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu ako aj trovy odvolacieho konania, prípadne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukazuje na to, že tento sa účelovo (nepriamo) snaží obísť zásadu prekážky rozhodnutej veci. Má za to, že o nenadobudnutí vlastníckeho práva exekučný súd už raz rozhodol a nie je možné v inom konaní rozhodnúť inak. Žalobca sa síce snažil o obnovu konania, dokonca proti rozhodnutiu exekučného súdu podal aj mimoriadny opravný prostriedok, avšak neúspešne, pričom súdy primárne odkazovali na skutočnosť, že rozhodnutie exekučného súdu je už nezmeniteľné. Nemôže v právnom štáte existovať stav, kedy by jestvovalo rozhodnutie exekučného súdu o neschválení nadobudnutia podielu a súčasne aj rozhodnutie o určení vlastníckeho práva založené na tom, že žalobca podiel platne nadobudol. Žalobca v odvolaní uvádza novotu, a to nadobudnutie podielu vydržaním. Na predmetnú novotu v odvolacom konaní nemožno prihliadať, avšak z opatrnosti uvádza, že žalobca určite nemohol byť dobromyseľný, nakoľko zápis v katastri nehnuteľností nesvedčil o jeho vlastníctve a súčasne žalovaná ako spoluvlastníčka iniciovala niektoré konania (vrátane súdnych a správnych) na ochranu svojich spoluvlastníckych práv proti žalobcovi (kde dokonca bola v minulosti úspešná aj s návrhom na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobcovi zakázalo meniť danú vec). Žalobca teda určite nemohol byť dobromyseľný vo svojej držbe už len z titulu toho, že zápis v KN svedčil žalovanej a ani sa ako vlastník nikdy nesprával. Postup exekútora pri predaji spoluvlastníckeho podielu vykazoval viacero právnych väd a žalobca chce žalobou dosiahnuť, aby súd vychádzal primárne iba zo záznamu exekútora bez toho, aby bolo skúmané, že procesne nebolo v exekučnom konaní pri predaji podielu riadne konané a hlavne, že existuje iné rozhodnutie súdu týkajúce sa (ne) nadobudnutia podielu. Išlo by takto o hrubý zásah do právnej istoty žalovanej a aj povinného z exekučného konania po viac ako 10 rokoch od skončenia exekučného konania. Navrhuje, aby odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovel a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku nedostatku naliehavosti právneho záujmu vysloveného súdom prvej inštancie v bodoch 45 až 49 rozsudku, odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu, že v danom prípade naliehavý právny záujem bol daný a z obsahu žaloby vyplýva, že sa domáhal určiť vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu, ktorý je na liste vlastníctva zapísaný na žalovanú.

11. Každá vec (teda aj nehnuteľnosť) môže patriť jedinému vlastníkovi alebo môže byť v podielovom spoluvlastníctve viacerých osôb (§ 136 Občianskeho zákonníka). Podstata podielového spoluvlastníctva spočíva v tom, že každý zo spoluvlastníkov sa podieľa na právach a povinnostiach vyplývajúcich

zo spoluvlastníctva v rozsahu, aký zodpovedá veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu (§ 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka); výška spoluvlastníckeho podielu, pretože ide o právny vzťah len "ideálny", nevyjadruje konkrétnu reálnu časť veci, ale mieru, ktorou sa jednotliví spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Tento ideálny podiel na spoluvlastníctve, ktorý je tiež predmetom občianskoprávných vzťahov v zmysle § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, má charakter samostatnej "veci" (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 27/2005), preto sa právny osud jednotlivých podielov posudzuje samostatne. V stanovisku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R 54/1973 k niektorým otázkam rozhodovania vo veciach podielového spoluvlastníctva sa konštatuje, že spoluvlastník sa môže domáhať určovacou žalobou za podmienok ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. (v súčasnosti § 137 písm. c/ CSP) určenia, že mu prislúcha spoluvlastnícke právo a v akom podiele. So zreteľom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalobca má naliehavý právny záujem o určenie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu vo výške 1-ce, ktorý je na liste vlastníctva evidovaný na žalovanú.

12. Žalobca odvodzoval nadobudnutie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu zložením sumy vo výške podielu na účet súdneho exekútora v rámci exekúcie vedenej proti manželovi žalovanej. Súd prvej inštancie vo vzťahu k tvrdenému titulu nadobudnutia vlastníctva odôvodnil zamietnutie žaloby v bodoch 50 až 57 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci k tejto časti odôvodnenia zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávajúcu vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku v tejto časti zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Je nutné prisvedčiť žalobcovi, že v ustanovení § 166 ods. 3 Exekučného poriadku bola zavedená potreba schválenia nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu súdom až zákonom č. 341/2005 Z.z. účinného od 1. septembra 2005 a v zmysle prechodného ustanovenia § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR M Cdo 46/03, v zmysle ktorého aj keď Exekučný poriadok výslovne neupravoval procesný postup súdu v prípade začatých exekúcií pred 1.9.2005, v záujme právnej istoty účastníkov exekučného konania, no najmä z praktických dôvodov zabezpečenia zápisu zmeny vlastníckych vzťahov v katastri nehnuteľností, ak ide o spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti, je potrebné, aby súd vydal o tejto skutočnosti rozhodnutie deklarujúce prechod (nadobudnutie) vlastníckeho práva k draženému podielu, prípadne rozhodnutie schvaľujúce úkon spoluvlastníka (zloženie sumy vo výške podielu) s konštatovaním tohto právneho následku a obsahujúce náležitosti nevyhnutné pre zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. V súvislosti s vydaním takéhoto rozhodnutia súd skúma zákonnosť vykonávania exekúcie týmto spôsobom a najmä splnenie podmienok pre vznik právneho následku predpokladaného ustanovením § 166 ods. 2 Exekučného poriadku.

14. V zmysle § 166 ods. 1 Exekučného poriadku na exekúciu predajom spoluvlastníckeho podielu na hnuťnej veci alebo na nehnuteľnosti sa použijú ustanovenia o exekúcií predajom hnuťnej veci a nehnuteľností.

15. Podľa § 148 ods. 1 Exekučného poriadku udelenie príklepu podlieha schváleniu súdom.

16. Podľa § 150 ods. 1 Exekučného poriadku po udelení príklepu môže sa vydražiteľ ujať držby vydraženej veci; o tom je povinný upovedomiť exekútora.

17. Podľa § 150 ods. 2 Exekučného poriadku ak vydražiteľ zaplatí najvyššie podanie a súd udelenie príklepu schválil, stáva sa vydražiteľ vlastníkom nehnuteľnosti ku dňu udelenia príklepu.

18. Z citovaných ustanovení možno prijať záver, že v prípade spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti sa právna skutočnosť (zloženie sumy vo výške podielu, ktorý sa má dražiť na účet exekútora) rovná príklepu udeleného na dražbe (§146 Exekučného poriadku). Táto právna skutočnosť podlieha

schválení súdom (§ 148 ods. 1 Exekučného poriadku) a až schválením nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu sa zložiteľ sumy stáva vlastníkom spoluvlastníckeho podielu ku dňu zloženia sumy vo výške podielu na účet súdneho exekútora (§ 150 ods. 2 Exekučného poriadku). Do schválenia nadobudnutia vlastníctva spoluvlastníckeho podielu sa mohol ujať držby (§ 150 ods. 1 Exekučného poriadku). Vyššie citované ustanovenia boli platné a účinné aj pred prijatím zákona č. 341/2005 Z.z. účinného od 1. septembra 2005, ktorým sa menil a dopĺňal Exekučný poriadok a bolo zavedené ustanovenie § 166 ods. 3 Exekučného poriadku. Teda aj pred prijatím danej novely Exekučného poriadku bolo nutné uznesenie súdu o schválení/neschválení nadobudnutia vlastníctva spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti zložením sumy výšky podielu u súdneho exekútora pred vykonaním dražby.

19. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu žalobcom v zmysle § 166 Exekučného poriadku bolo predmetom preskúmania exekučným súdom v rámci exekučného konania vedeného súdnym exekútorom JUDr. Jánom Ferkom pod sp. zn. EX 79/04 a na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 10Er/1/2005. V rámci tohto exekučného konania boli vydané právoplatné rozhodnutia v zmysle, že nebolo schválené nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu žalobcom tým, že ako spoluvlastník nehnuteľnej veci zložil na účet súdneho exekútora sumu vo výške podielu, ktorý sa mal dražiť. Právoplatnosť súdneho rozhodnutia je vlastnosť, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Preskúmať správnosť rozhodnutia je možné iba v rámci riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. V rámci konania o určenie vlastníckeho práva všeobecný súd nemá právomoc preskúmať zákonnosť priebehu exekúcie, správnosť rozhodnutia exekučného súdu o schválení/neschválení nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu.

20. Žalobca v odvolaní namieťa, že žalobou sa nedomáhal preskúmania zákonnosti postupu exekúcie, ale svoje vlastnícke práva odvodzoval od právnej skutočnosti nadobudnutia vlastníckeho práva ex lege. Práve exekučný súd vo svojich rozhodnutiach (v rámci svojej právomoci) skúmal, či boli naplnené všetky podmienky, aby mohol žalobca nadobudnúť vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu tvrdenou právnou skutočnosťou.

21. Napokon žalobca v odvolaní poukázal na to, že súd nie je viazaný právnym zdôvodnením nároku žalobcom, ale právne zdôvodnenie v zmysle princípu iura novit curia zaťažuje súd prvej inštancie, tento neprihliadol na skutkové okolnosti, že nehnuteľnosť už viac ako 10 rokov neužíva žalovaná, ale užíva ju nepretržite viac ako 10 rokov práve on a aj na základe tejto ďalšej právnej skutočnosti svedčí v jeho prospech záver, že došlo medzičasom k nadobudnutiu sporného spoluvlastníckeho podielu 1-ce vydržaním.

22. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh (v čase podania žaloby § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (právo pozná súd). Žalobca nie je povinný uplatnený nárok právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu na základe žalobcom opísaných okolností v žalobe. Oboznámením sa s obsahom žaloby odvolací súd konštatuje, že z opísaných skutočností žalobcom nevyplýva, že sa ujal držby predmetného spoluvlastníckeho podielu, od ktorej doby by bolo možné počítat začiatok dobromyseľnej držby a následne že ak sa aj držby ujal, či v tejto nebol protistranou rušený. Z obsahu spisu vyplýva, že počas celého konania sa žiadna zo strán nevyjadrovala, kto skutočne držal a užívať v tom-ktorom období sporný spoluvlastnícky podiel v nehnuteľnostiach. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie procesne nepochybil, keď uplatňovaný nárok žalobcu neposudzoval v zmysle inštitútu vydržania.

23. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 ako i závislý výrok o náhrade trov konania, keď súd prvej inštancie správne uplatnil zásadu úspechu v konaní v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal proti odvolateľovi - žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne následne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)